

Nierné Földi Erika

Tanítói okleveletem 1988-ban szereztem a Kaposvári Tanítóképző Főiskola Szekszárdi Kihelyezett Tagozatán. A főiskolán testnevelés szakkollégiumi képzésben részesültem.

A főiskola elvégzése után Hógyészen helyezkedtem el a Petőfi Sándor Nevelőotthonban nevelőtanárként, majd Kisdorogon lettem tanító 1993 augusztusában, az iskola bezárásáig, 2007-ig. 2005-től a kisdorogi iskola már társult intézménye volt a Bonyhádi Széchenyi István Általános Iskolának, ahová áthelyeztek 2007 augusztusában. Ebben az intézményben volt/van lehetőségem arra, hogy szakmai munkám kiteljesedjen, és lehetőséget kapjak innovatív munkákra.

A pedagógusi képesítem megszerzése csak az első lépés volt a pályán, amit folyamatos szakmai fejlődésnek kell követnie. Lépést kell tartanom saját szakterületem, tantárgyam vagy az engem speciálisan érdeklő területek fejlődésével. Ennek érdekében választottam meg mindig továbbtanulásaim, továbbképzéseim témáját.

Vallom, hogy ma, nem a tanító lexikális tudása a fontos, hanem a tudás átadásának módja, a tanító rátermettsége, képessége.

Számomra a legfontosabb, hogy a gyerekek szeressenek iskolába járni! Ezért igyekszem megteremteni a megfelelő környezetet és légkört. A gyerekek az első iskolás napjaikban tapasztalják meg, hogy bátran próbálkozhatnak, vállalkozhatnak! Legfeljebb hibáznak. Abszolút nem baj! Hiszen abból is tanulnak.

Meggyőződésem, hogy pozitív érzelmi környezet nélkül nincs valódi tanulás. A gyerekeknek nemcsak a családban, de az iskolában is szükségük van az érzelmi biztonságra, hiszen a szorongás megakadályozza, hogy a képességeik maximális fokán teljesítsenek.

Mindezt elérni sok játékkal, szabad mozgással és sok mesehallgatással lehet!

„Hacsak lehet, játszik a gyermek. Mert végül a játék komolyodik munkává. Boldog ember, ki a munkájában megtalálja a valamikori játék hangulatát. „

(Sütő András)

Bonyhád, 2017-03-25.

